2) Czy PODATEK OD DEPOZYTÓW POBIERANY OD INSTYTUCJI KREDYTOWYCH W ANDALUZJI (podatek od depozytów) należy uznać za podatek pośredni, mimo że art. 6 ust. 2 andaluzyjskiej ustawy 11/2010 nadaje mu charakter podatku bezpośredniego, a jeżeli tak, czy w świetle art. 401 i art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT ([1]) jego istnienie i wymagalność są zgodne z VAT?

([1]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil no 2 de Madrid (Hiszpania) w dniu 26 września 2019 r. – ZA i in./Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Sprawa C-716/19)

(2019/C 423/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Strona pozwana: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Pytania prejudycjalne

1) Czy w świetle rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ([1]) można uznać, że okoliczności faktyczne będące przedmiotem dochodzenia i uznane za udowodnione w decyzji wydanej przez krajowy organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego UE – gdy organ ten działa na podstawie art. 101 TFUE i 102 TFUE w ramach zadań powierzonych mu na mocy wspomnianego rozporządzenia oraz zawiadomienia w sprawie współpracy pomiędzy Komisją i sądami państw członkowskich UE, a także obwieszczenia Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji (2004/C 101/03) z dnia 27 kwietnia 2004 r. –, która to decyzja została następnie utrzymana w mocy i stała się ostateczna w wyniku orzeczenia sądu wyższej instancji, mają pełną moc dowodową i wywołują skutek warunkujący lub przesądzający (wiążący) dla rozstrzygnięcia przez inny sąd w kolejnych sprawach dotyczących tych samych okoliczności faktycznych?

2) Czy w przypadku, gdy krajowy organ ochrony konkurencji rozstrzyga w przedmiocie istnienia naruszenia w odniesieniu do sieci porozumień, należy uznać, o ile podmiot dopuszczający się naruszenia nie przedstawi dowodu przeciwnego, że treść tego rozstrzygnięcia dotyczy wszystkich porozumień wchodzących w skład tej sieci? Innymi słowy, czy rozstrzygnięcia dotyczące sieci porozumień prowadzą do odwrócenia ciężaru dowodu?

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).